

Repertoriul jurisprudenței

Cauza C-65/13

**Parlamentul European
împotriva
Comisia Europeană**

„Acțiune în anulare — Regulamentul (UE) nr. 492/2011 — Decizia de punere în aplicare 2012/733/UE — Rețeaua EURES — Competența de executare a Comisiei Europene — Întindere — Articolul 291 alineatul (2) TFUE”

Sumar – Hotărârea Curții (Camera a doua) din 15 octombrie 2014

Instituțiile Uniunii Europene — Exerțarea competențelor — Competență de executare conferită Comisiei pentru adoptarea unor acte de punere în aplicare — Limite — Aprecieri în funcție de obiectivele generale ale actului legislativ în cauză, precum și de necesitatea sau de utilitatea dispozițiilor actului de punere în aplicare adoptat — Adoptarea Deciziei 2012/733 — Depășirea limitelor competenței de executare conferite Comisiei — Inexistență

[art. 291 alin. (2) TFUE; Regulamentul nr. 492/2011 al Parlamentului European și al Consiliului, art. 11 alin. (1) al doilea paragraf și art. 12, 13, 21, 29 și 38; Decizia 2012/733 a Comisiei]

În cazul în care se conferă Comisiei o competență de executare în temeiul articolului 291 alineatul (2) TFUE, aceasta este chemată să precizeze conținutul actului legislativ pentru a asigura punerea sa în aplicare în condiții uniforme în toate statele membre. Aceasta este situația atunci când dispozițiile actului de punere în aplicare pe care îl adoptă, pe de o parte, respectă obiectivele generale esențiale urmărite de actul legislativ și, pe de altă parte, sunt necesare sau utile pentru punerea în aplicare a acestuia fără să îl completeze sau să îl modifice.

Aceste condiții sunt îndeplinite în ceea ce privește Decizia de punere în aplicare 2012/733 de punere în aplicare a Regulamentului nr. 492/2011 cu privire la compensarea ofertelor și a cererilor de locuri de muncă și reinstituirea EURES, care are la bază competența de executare conferită Comisiei prin articolul 38 din Regulamentul nr. 492/2011 privind libera circulație a lucrătorilor în cadrul Uniunii. Astfel, pe de o parte, Decizia 2012/733 respectă obiectivul general esențial al capitolului II din Regulamentul nr. 492/2011 de a da lucrătorilor posibilitatea de a răspunde unor oferte concrete de încadrare în muncă provenind din alte regiuni ale Uniunii asigurând, în general, o mai mare transparență a pieței muncii, întrucât, astfel cum reiese din considerentul (4) și din articolul 2 din decizia menționată, aceasta urmărește, asemenea Regulamentului nr. 492/2011, să faciliteze mobilitatea geografică transfrontalieră a lucrătorilor, asigurând, în cadrul unei acțiuni comune, și anume EURES, transparența și schimbul de informații pe piețele europene ale forței de muncă.

Pe de altă parte, întrucât articolul 38 din Regulamentul nr. 492/2011 trebuie interpretat în lumina articolului 291 TFUE, referirea la măsurile necesare, de la articolul 38 menționat, se raportează la necesitatea de a asigura punerea în aplicare a acestui regulament în condiții uniforme în toate statele membre fără a afecta însă întinderea competenței de executare de care dispune Comisia în temeiul cadrului prevăzut în capitolul II din același regulament. În această privință, având în vedere că EURES

nu a fost instituit prin Regulamentul nr. 492/2011, regulamentul respectiv, în special articolul 11 alineatul (1) al doilea paragraf din acesta, atribuie Comisiei competența de a elabora norme de funcționare pentru o acțiune comună între Comisie și statele membre în ceea ce privește compensarea cererilor și a ofertelor de locuri de muncă în cadrul Uniunii, precum și plasarea lucrătorilor care rezultă din aceasta. Instituirea unui Consiliu de administrație EURES și atribuirea unui rol consultativ acestuia prin Decizia 2012/733 nu completează și nu modifică cadrul stabilit de Regulamentul nr. 492/2011, întrucât acestea nu urmăresc decât să asigure funcționarea eficientă a acțiunii comune prevăzute de regulamentul respectiv fără a se suprapune peste competențele Comitetului consultativ sau ale Comitetului tehnic instituite prin articolul 21 și, respectiv, articolul 29 din regulamentul menționat. Totodată, nu se poate admite că, prin simplul fapt că a prevăzut adoptarea viitoare a Cartei EURES, Comisia și-a depășit competența de executare. Astfel, articolul 10 din decizia menționată nu completează și nu modifică cadrul stabilit de regulamentul menționat întrucât dispoziția menționată și acțiunea anunțată prin aceasta nu urmăresc decât să faciliteze schimbul de informații în cadrul EURES, după cum se prevede la articolele 12 și 13 din regulamentul respectiv, și să promoveze funcționarea sa eficientă.

(a se vedea punctele 40, 43, 46, 50, 52, 60, 87 și 92)